

Ülést tartott a TESZÖV elnöksége Kongresszusra készülnek

A Csongrád megyei szövetség elnökségének tegnapi ülésén az elmúlt öt esztendő munkájának mérlegét vonták meg a testület tagjai. Részt vett a tanácskozáson Haskó Pál, a megyei pártbizottság munkatársa, Szilágyi Ernő, a megyei tanács vb mezőgazdasági és élelmiszerügyi osztályának vezetője, és Czeitler András, a TOT képviselője. Molnár Lajos elnök megnyitotta az ülésen dr. Masa István, a szövetség megbízott titkára fűzött szóbeli kiegészítést az írásban közreadott jelentéshez.

A termelőszövetkezeti szövetség elsődleges feladata a szövetkezetek érdekeinek képviselete. Választott testületei, apparátusa megfelelően végezték munkájukat.

A tagszövetkezetek gazdasági fejlődéséhez, termelésük hatékonyabbá tételéhez elvi és szakmai segítséget nyújtott a szövetség. Az elmúlt évek fontos, eredményes szervező munkája során megerősítették a termelőszövetkezeti kiskörzetek. Az együttműködés kezdeti tapasztalatai biztatóak.

Feladatának tekintette a tévészövetség, hogy segítse az átlagosnál gyengébb eredményeket produkáló gazdaságokat. Nem minden esetben tudtak ennek eleget tenni: vannak térségek, ahol a gyengébb eredmények okait, összefüggéseit nem sikerült feltárni, s megteremteni az eredményesebb munka feltételeit.

Szakmai tanácskozásokat, bemutatókat szervezett a szövetség. Az öt esztendő alatt bővült a különböző termelési rendszerek tevékenysége, a TESZÖV itt is szerepet játszott a kapcsolatok fejlesztésében.

Továbbra is igénylik a gazdaságok, hogy a szövetség hatékonyan képviselje érdekeiket a felvásárló vállalatokkal való vitáikban. Segít a TESZÖV a szövetkezetekben folyó közgazdasági munka színvonalának emelésében. Az országban az első között a korszerű ügyvitel-gépesítési eljárásokat vezetnek be a megye gazdaságai. Hozzájárult a szövetség a háztáji gazdaságok termelésének támogatásához is.

A Kölcsönös Támogatási Alap mintegy 60 millió forinttal rendelkezik, és az átmeneti pénzügyi gondokkal küzdő térségeket segítik vele.

Foglalkozott a szövetség a szövetkezetek tagjainak egyéni érdekvédelmével, ja-

vaslatokat tett egyes elavult jogszabályok módosítására, a gazdálkodás feltételeinek korszerűsítésére. Felügyeletükkel javult a gazdaságokban a belső ellenőrzés, erősödött a szocialista brigádmozgalom. Biztató eredményeket könyvelhetnek el a tömegsportban, az üdülteésben. Hozzájárultak a korszerűbb munkafeltételek kialakításához is. Javult az üzemelegés színvonala a mezőgazdasági nagyüzemekben.

Megfelelők kapcsolataik a mezőgazdaságot irányító po-

litikai és szakigazgatási szervekkel, noha viták — főként személyi kérdésekben — előfordultak az utóbbi években.

Beszámolt dr. Masa István a TOT irányelveit megvitató küldöttgyűlésekről, munkahelyi közösségi tanácskozásokról is, amelyeknek sok hasznos javaslat, észrevétel született. A beszámoló követő vita után a TESZÖV küldöttgyűlésének és a TOT-kongresszusra való felkészülésnek a menetrendjét határozták meg az elnökség tagjai.

Életmentő kitüntetés

Július 22-én, a késő délutáni órákban Papp Mihály 26 éves szegedi (Sárosi u. 2.) lakos a szeged-algyői közúti Tisza-hídhöz ment, az egyik ott horgászó barátját kereste. A Vásárhely felőli hídejáróról közelítette meg a vízpartot. Még mintegy ötven méternyire lehetett a folyótól, amikor éles sikolyt hallott, majd egy csattanást, csobbanást. A híd közepéről egy fiatal nő esett bele a folyóba. A parton 10-12 embert tartózkodott, horgászott. Segítségért kiáltoztak, de — s ez csak utólag tisztázódott — egyikőjük sem tudott jól úszni. A fiatal ember rohanni kezdett. Máig sem tudja, hogy ruhadarabjait az ötvenméteres futás alatt mikor és hogyan hajigálta le magáról, s úgy, kiemelegedve, a folyóba vetette magát. A bájba jutott fiatal nőt már harmadszor dobta fel a folyó közepén örvényről víz, amikor utolérte. Majd, ha nehezen is, de partra úszott vele. A kimentett nőt ezután saját kocsijával ő maga szállította Szegedre, a klinikára.

A Minisztertanács életmentés során tanúsított önfeláldozó magatartása elismerésül az Életmentő Emlékérem kitüntetés adományozta Papp Mihálynak, a Papp Mihály kétszeresen is DÉLÉP Vállalat kőműves

szakmunkásának, azért, mert az eseménynél azonnal felismerte a közvetlen életveszélyt, bátran és határozottan tett eleget emberi kötelességének, saját élete kockáztatása árán is. A kitüntetést tegnap, csütörtök reggel Szabó Sándor, a megyei tanács elnöke adta át.

Az emlékérem és az adományozását tanúsító oklevél átvételkor az életmentő fiatal ember még egy tavaly nyáron lezajlott történetet mondott el. A Tisza kint volt medrél, és ő éppen a klinikák közelében, az árvíz emlékmű környékén sétált. Közvetlenül az emlékmű pereménél egy hat éves kisfiú sétálgatott, játszadozott, majd egyensúlyát veszítve belepottyan a vízbe. Úgy ruhástól utánaugrott, és kimentette. A gyerek megijedve visított, rögött, ő meg idegességében meglegyintette. Az anya ekkor érkezett oda, s köszönetképpen majdnem felpofozta. A jót derült a dolgon, s mai napig szeretettel emlékezik vissza az ijedtében rátámadó kisfiúra. Ez természetesen már nem tartozik a mostani eseményhez. Am ezek szerint az életmentésért kiadható legmagasabb kitüntetés kiérdemelte.

Emlékezés Fodor Gyulára

Fodor Gyula építőmunkás, a magyar munkásmozgalom kiemelkedő személyisége, születésének 80. évfordulója alkalmából csütörtökön koszorúzásra ünnepséget rendeztek a Mező Imre úti temetőben. Koszorút helyeztek el a síron az MSZMP Központi Bizottsága nevében Dabronaki Gyula nyugalmazott államtitkár, és Gyöngyösi István, az Építő-, Fa- és Építőanyagipari Dolgozók Szakszervezetének főtájkára, az MSZMP KB tagjai, a Szakszervezetek Országos Tanácsa képviselőjében Ligeti László, a SZOT alelnöke, és Bartos István, a SZOT Társadalombiztosítási Főigazgatóság főigazgatója, A Magyar Partizán Szövetség koszorúit Földes László, Halas Lajos és Höbl József, a szövetség választmányának tagjai helyezték el. Elvitték a kegyelet és a megemlékezés virágait volt harcostársai, egykori munkatársai, barátai is.

Madarak átulazóban

Naponta újabb és újabb madárcsapatok érkeztek a Hortobágyi Nemzeti Parkba, hogy rövidebb-hosszabb pihenő után folytassák útjukat melegebb tájak felé. A tocsogókban, a halastavak környékén, a kunkápolnási mocsárban nagy a madárnyüzsgés. A hazai tájakon költő fehér gólyák a szokásosnál hamarabb útnak indultak, viszont megérkeztek a Hortobágyra a fekete gólyák, s keresik az élelmet, nagy csapatokba verődtek már a nyári ludak, s csatlakoztak hozzájuk az eszákrol érkezett nyári lúd családokba tartozó kislilik is. Az egyik lecsapolt halastó medrében csaknem 200 gulipánt számolták meg. Ritka vendégek a pusztán a polingok.

A vadászok elől is a rezervátumba húztak át a Hortobágy környéki vizekről a vadkacsák, a szakemberek szerint 150 ezernél több van belőlük, a nemzeti parkban. Ezek még jó ideig itt maradnak, s csak a hideg napok beköszönteivel kelnek útra.

Könyvek között fülhallgatók Új szolgáltatások az ifjúsági könyvtárban

Nagy László felvétele

Korszerű telezjátszók, erősítőberendezések, fülhallgatók segítik a zene élvezetét

Lemezek a könyvtárban, és a zeneművészeti kiadványok adják, melynek jelentős hányada reprezentatív album. Most a Művelődési Minisztérium és a városi tanács támogatásával megteremtődött annak feltétele és technikai bázisa, hogy új szolgáltatásokat vezessenek be. A művészeti profil gazdagodását jelenti, hogy a helyben olvasás, könyvkölcsönzés és tájékoztatás mellett tegnapotl megindulhat a legjelentősebb szolgáltatás, a zenehallgatás. Az érdeklődők mintegy 3 és fél ezer lemez közül válogathatnak. Ez az anyag felőleli a klasszikus komoly zene legfontosabb korszakait, kiemelkedő szerzők műveit és legkiválóbb előadóművészeinek tolmácsolásait. Emellett gondoskodtak arról is, hogy a lemeztárba bekerüljenek azok a dzsessz-, beat-, és popfelvételek, próza- és prózák, melyek kitérőhatáron részli a zeneirodalomnak és előadóművészetnek. Mint azt az ifjúsági könyvtár munkatársai elmondták, egyidejűleg 27 ülőhelyen, nyolc csatornán hallgathatnak zenét az érdeklődők. Szervezik a csoportos foglalkozásokat, szeretnék, ha a középiskolások itt tartanák ének-zene óráikat.

Megteremtették a hanglémez-kölcsönzés feltételeit is, a városban először. Mintegy 300 komoly zenei lemez közül válogathatnak a könyvtári tagok. Teljesen új szolgáltatás a hangszalag-átmásolás, bár a feltételek itt még meglehetősen szerények. Elsősorban nyelvi anyagok, irodalmi lemezek átjátszását szorgalmazzák. Tervezik, hogy nemzeti és politikai ünnepeinkre irodalmi-zenei műsorokat állítsanak össze, s ezeket a hangszalagokat ajánlják a vállalatoknak, munkahelyeknek. Az ifjúsági könyvtár új zenei részlege ugyanakkor a megyei hálózat és a városi fiókkönyvtárak zenei részlegeinek módszertani bázisa is. Előlegezi a néhány év múlva meginduló új könyvtár művészeti részlegének ajánlatait, szolgáltatásait, tevékenységét.

Az ifjúsági könyvtár keddtől péntekig naponta 10-től 18 óráig tart nyitva (szombaton 13-tól 18 óráig), zenét hallgatni mindennap délután 1 és 6 óra között lehet.

Dér Endre:

Háromszög

4. A húgom semmit nem értett meg belőlem, csodálkozott, amiért nem csodálkoztam előbbi kifakadásán, a szüleimről kezdett beszélni, milyen nehezen keresi meg apu a pénzt már, amire nekem szükségem van, hogy az ügyvédet kifizessem, hogy a férjem által elvitt meg rádió, lemeziátszó és bútorok helyett újakkal lephessem meg magam.

— Jól van már, hagyd el az egészséget, nem érted?! — fakadtam ki egy pillanatra, s már nem követte bocsánatkérés és sírás toporzékoló kiabálástomat — mint régebben —, nem borultam a húgom nyakába, simogatva és dicsérve őt, biztosítva mindenkor szeretetemről, munkához látam, lecsót csináltam vacsorára, miközben megbékélve jegyeztem meg:

— Ez a mi paprikánkból való... Mondd már, a legrosszabb esetben jövőre lesz csak kocsink. Epekkor is azt mondta: „Ha a természetnek megfelelek, élsz, sohasem leszel szegény, de ha ábrándiaid után futsz, sohasem leszel gazdag.” Tulajdonképpen nincsenek már ábrándiaim, azok már régebben megszáltak és én is elfelejtettem őket. Lehetséges, az autót nekem ebben a pillanatban csak azért kell, hogy az úttalanságom fölötti aggodalmamat kompenzállja. Így is, úgy is — legföllebb elodázná a kikerülhetlent... — Itt akar talán hazyni? — bökött a húgom a Fiú szobája felé, a volt férjem szobája felé, ahol most a Fiú holmija van, diákkori, régi íróasztala, egy fekhely, amit még Szarvasról vásárolt, népi hímzésű terítővel takartam le, az ablak alatt könyvek, könyvek, könyvek, a Fiú által készített polconok, egy lemeziátszó rádió a szí-

nes függöny előtt és egy kicsi perzsaszőnyeg a szoba közepétáján.

— Á, nem, nem erről van szó. Sok tekintetben ő az öregebb. Ő el tud itthon mélyedni, szeret gondolkodni, zenét hallgatni, nekem pedig állandó másorra van szükségem, érted most: már?

— Na és!
— A Fiúnak kell előteremtienie a műsort, mert én különben boldogtalan vagyok, kiégett, nem, nem lehet újra kezdeni... Ne érzékenyüljünk el, hiszen ebben is valami boldogság van. Olyan, mint a keserű mandula íze a szádban, Sose vágytál rá, de amíg élsz, tudod, hogy milyen az az íz, és ha nincs, vágyódsz utána.

A húgom rögtön rávágta:
— Tehát attól tartasz, jobban szereted őt, mint szabadna?

— Szabadna? — húztam fel a szemöldököm, mivel én ezt a szót csak az irónia aspektusából szoktam használni, majd ráhagytam a húgomra ímént talált elemzését, mivel nem akartam teljesen kiadni magam előtte, eddig még senki előtt nem adtam ki magam, mert igaznak érzem minden gesztusomat, a tévelygésemmel együtt, ami viszont megriaszt, és ez az, amiért nem szeretek magamban lenni, állandóan beszélek, mindig új vágyálmaim vannak, és mindig tudom, hogy mindig újabb és merészebb vágyaim lesznek, amiben a Fiú nem tud követni, és akkor mindannyiszor ráébredek, én is, akár a volt férjem, a keskeny, meredek utakat kedvelem, az életveszélyes helyzeteket, és csak azért vagyok még életben, mert osha nem néztem a szakadékba.

A Fiú felkelve jött be a kapun, mögötte a két fiammal. Mindhárom fehér rövid nadrágban voltak. A Fiú hosszú ujjú, csíkos ing, nyakában fényképezőgép, megcsókolt és egy szál virágot tűzött a hajamba. Mindent előkelően csinál, talán így olvasta valahol — tündököm el mindig, valahányszor a halamba tűz egy-egy szál virágot, megcsókolja a homlokomat, vagy a kezemet, amitől én szótlanná válok, és egyáltalán nem értem meg a Fiút. Ilyenkor, ha megkérdeznék valaki tőlem, mi az, ami leginkább taszít

a Fiútól, azt mondanám: „A szép álmait!” Mert ilyenkor mindig eszembe jut, milyen csodálatos emlékü álmai vannak: napfényes erdőben sétál, levetkőzött, a tenyerébe vesz és megfürdet a hegyi patakok tiszta vizében, bizonyára azért, hogy valóban tiszta legyek, a lelkem is tiszta legyen, hogy ő váltsom meg engem a kárhozattól, amitől engem nem kell megváltani, hiszen mindig ember voltam, állíthatom, hogy senki ellen nem tettemet, magam ellen sem, csak éppen a félelmet vettem meg. Talán ez a félelemmegvetésem állít engem olyan színben a Fiú elé, hogy az álmaiban tisztára mos, majd ölelkézünk, reggel mindig közli velem, milyen önfelédten közöszlünk, s akkor megint, mindig megtudom, hogy álmaiban közzül velem önfelédten, a valóságban a múltamat kutatja, miközben én úgy irányítom, hogy férfiként megérezze, hogyan kell teljes élvezetet nyújtani önmagának és a másiknak is. Másoknak sokszor említette, a közlemben érzi csak magát teljesen gátlástalannak, amit én tudatosan akartam is, mivel az ania zárkózottsága és elmebaja a Fiút is megzavarta. Úgy gondoltam, ha féltélem a szerelemmel telt szeretkezésben, már én is nyitítottam neki valamit a segítségért, amit én senki mástól nem kaphattam volna meg.

— Már itt vagytok?
— De el is mehetünk. Gyere már, Pisti! — húzkodtak a Fiú a gyerekeim, ő pedig búcsút intett nekünk.

A Fiúról kezdtem beszélni a húgomnak, dicsértem fáradhatatlan munkabírását. Elhúzta a húgom a száját, kifelé bámult a szobám ablakán. Kis varrógép áll az ablakom alatt, varni akartam rajta egy modern szoknyát magamnak, fodrosat a mellnél, fodrosat az alnál, pontosan olvastam amilyent a húgom csináltatott nekem valamelyik szajáni varrónőnél.

— Minek neked plusz ez is? — kérdezte a húgom, én vállaht vontam, mert, minek is... valóban, Hangosan viszont azt mondtam:

— Ez itthonra lesz jó.
(Folytatjuk.)